

Podwyższenie Krzyża Świętego

Kiedy święte Ciało Jezusa zdjęto z krzyża i złożono w grobie na Kalwarii, krzyż, na którym umarł wrzucono do rowu lub studni i pokryto kamieniami i ziemią tak aby zwolennicy Ukrzyżowanego Odkupiciela

nie mogli go znaleźć. Prawie trzy wieki później, w roku 312, Konstantyn Wielki, chociaż nie był chrześcijaninem, podczas bitwy modlił się do Boga chrześcijańskiego, ażeby mu pomógł pokonać przeciwnika. I wówczas ukazał się na niebie świetlisty krzyż czy monogram Chrystusa, otoczony napisem: „Pod tym znakiem zwyciężysz”. Umieściwszy znak, krzyża na sztandarze, Konstantyn odniósł zwycięstwo 28 października 312 roku. Zostawszy cesarzem rzymskim, umieścił znak chrześcijaństwa na sztandarach i tarczach swoich żołnierzy. W roku 326 jego matką św. Helena, odnalazła w Jerozolimie krzyż Chrystusowy. Pamiątkę tego zdarzenia obchodzimy 3 maja. W roku 614 Chozroes II, władca Persji, najechał Syrię i Palestynę; zajął i spustoszył Jerozolimę, wywożąc wraz z innymi skarbami wielką relikwię: krzyż. Jednakże cesarz Herakliusz stanąwszy na czele dużej armii pokonał Persów i zmusił ich do oddania Świętego Krzyża, który w roku 629 z wielką czcią odwiózł do Jerozolimy, gdy dotarł do bram miasta, zdjął strojne szaty, odłożył insygnia cesarskie i boso, ubrany w wór pokutny zaniósł krzyż na górę Kalwarię i umieścił z powrotem w kościele Św. grobu. Kościół upamiętnił, ogłaszając dzień 14 września świętem.